

Lovgivningens Vel at ordne Udøvelsen af Fiskeriet i Aalen.

Ved Lov af 29de December 1857 § 6 fastfattes nemlig, at Bestemmelserne i denne Lov om Fiskeriet i Aalensfjorden ingen Anvendelse skulde have paa „Aalen“. Følgen heraf blev, at dette Fiskeri faldt ind under de almindelige Regler for Fiskeri i Fjorde og saaledes kom til at staa aabent for Alle og Enhver uden nogen Indskrænkning med Hensyn til Tiden, i hvilken der maatte fiskes, eller de Redskaber, som dertil maatte benyttes, og efter hvad Ministeriet har erfaret drives dette Fiskeri fortiden paa en saadan Maade, at Fiske og Fiskehugtel næsten ganske ødelægges, hvorhos „Aalen“ desuden er Dplagssted for de Redskaber, med hvilke det er forbudt at fiske i Aalensfjorden.

Da Ministeriet imidlertid savnede den tilstrækkelige Sagkundskab til med Sikkerhed at bedømme, hvilke Forandringer der burde foretages i Lov af 29de December 1857, og hvilke nærmere Bestemmelser der passende kunde træffes om Fiskeriet i „Aalen“, nedsatte man i denne Anledning en Commission, bestaaende af Cancelliraad, By og Herredsfoged Petersen i Ribe som Formand, Controleuren ved Fiskeriet i Aalensfjorden, samt 5 af de respective Amtsraad for Ringkjøbing, Viborg, Hjørring, Thisted og Aalborg Amt valgte Medlemmer.

Efterat have modtaget Commissionens Betænkning, har man udarbejdet foranstaaende Lovudkast, som i det Væsentlige stemmer med de af Commissionen gjorte Forslag.

Medens det paa Grund af de mangeartede Interesser, til hvilke der maa tages Hensyn ved Ordningen af Fiskeriet i Aalensfjorden, og den indgribende Betydning, som en ringe Forandring i Tiden for et Fiskegarns Afbenyttelse eller deslige der kan have for mangfoldige Fiskere, vel turde være tvivlsomt, om det ikke er rettest, at Bestemmelserne om, hvilke Fiskeredskaber der maa bruges og de nærmere Betingelser for deres Benyttelse, for bemeldte Fjords Vedkommende fastsættes ved Lov, hvilken Anstuelse ogsaa i det Væsentlige er gjort gjældende i Lov af 29de December 1857, bør de fornødne Bestemmelser derom i Almindelighed formentlig rettest overlades Regjeringen.

Det kan nemlig ikke være Andet, end at der jevnlig vil være Trang til Forandringer i de brugte Redskaber, hvis Nytte eller Nødvendighed Erfaringen har godtgjort, eller til Anvendelse af andre enten alt tidligere bekjendte eller ny opfundne Redskaber, og da man dog ikke vel i ethvert enkelt Tilfælde og ialfsald ikke strax kunde henvende sig til den lovgivende Magt, vilde Følgen deraf blive, at mangen nyttig Forbedring til Skade for Fiskeriet i lang Tid ikke kunde indføres. Der er endvidere hos os endnu saa ringe Erfaring om, hvilke Fiskeredskaber der rettest bør benyttes, at heri ligger en særlig Grund til ialfsald ikke for Tiden ved Lov at bestemme, hvilke disse Redskaber skulle være.

Den her udviklede Anstuelse er heller ikke fremmed for Lov af 29de December 1857, efter hvis § 38 Ministeriet er bemyndiget til at tillade Brugen af ny opfundne eller væsentlig forandrede Redskaber. Man har saaledes troet at burde forbeholde Regjeringen at træffe de i saa Henseende fornødne Bestemmelser ved Fiskeriet i „Aalen“ ved en formelig Anordning, omtrent af Indhold som hosfølgende Udkast, ved hvis Udarbejdelse der er taget væsentligt Hensyn til den af Commissionen afgivne Betænkning.

Ved de enkelte Paragrapher skal man endnu, næst at henvise til den af fornævnte Commission afgivne Betænkning, bemærke Følgende.

ad § 1.

I Lov af 29de December 1857 § 8 c. 1 er det foreskrevet, at Løberaden skal sættes i Løvens rette Mæed og Strækning.

Da Meningen imidlertid har været, at Løberaderne i samtlige Løvens Stader skulle sættes i lige Linie, er denne Bestemmelse, der altsaa egentlig kun er en Berigtigelse af en indløben Skrivfeil, foreslaaet af Commissionen.

ad § 2.

I § 11 af Lov af 29de December 1857 er Tiden for Sildebundgarns- eller Ruse = Fiskeiets Ophør sat til Midten af Juni. Da imidlertid dette Fiskeri i det Hele maa karakteriseres som ikke meget skadeligt for Ungelen, og da forskjellige Fiskere have anholdt om en For-